Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

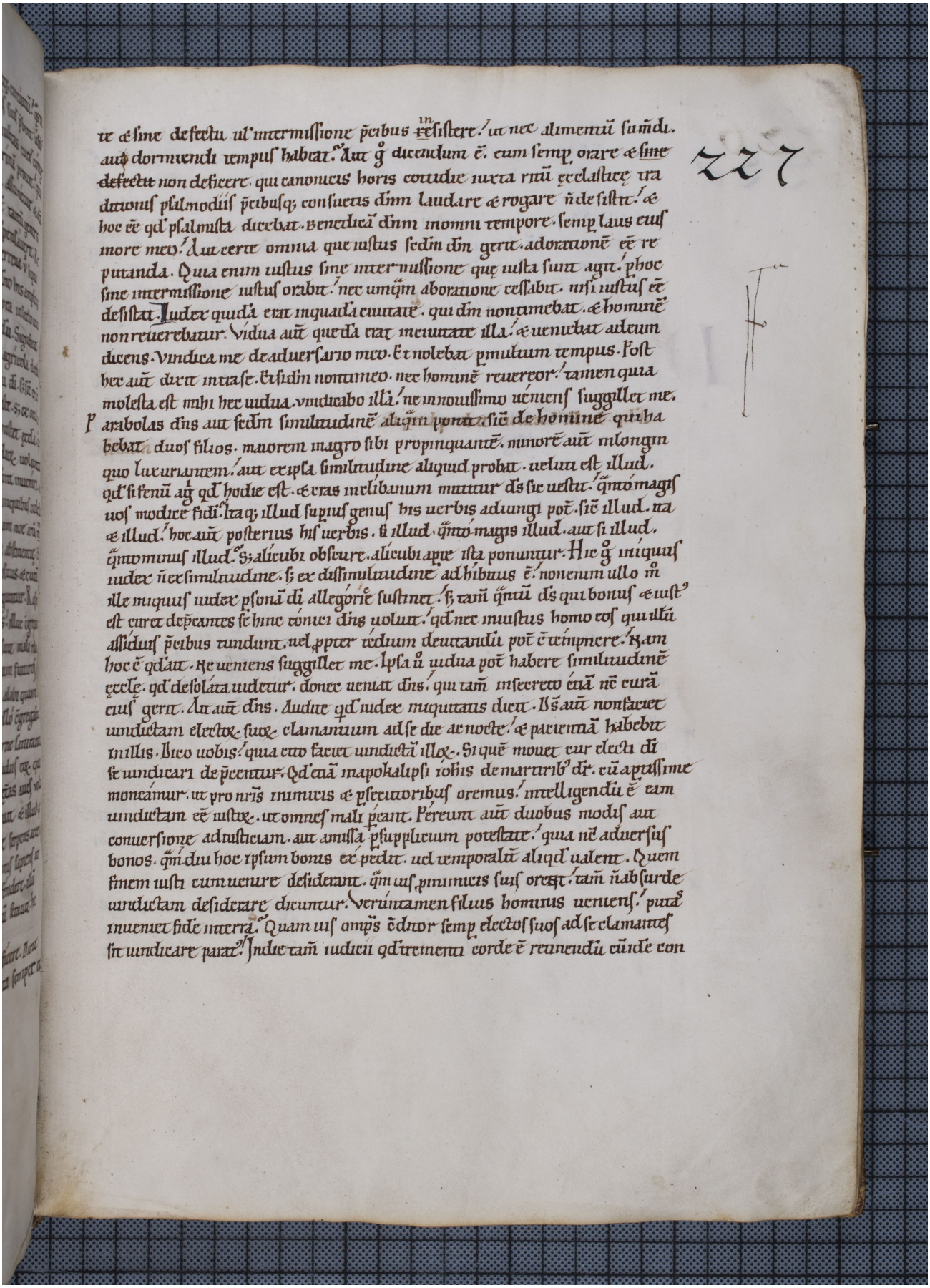

227

ut ē sine defectu ul' intermissione ꝑcibus ~~re~~ insistere. ut nec alimentū sumdi.
aut dormiendi tempus habeat. Aut ꝗ dicendum ē. cum semp orare ē sine
~~defectu~~ non deficere. qui canonicis horis cotidie iuxta rnū ecclastice tra
dionis psalmodiis ꝑcibusq; consuetis dīm laudare ē rogare ñ desistit. ē
hoc ē qd' psalmista dicebat. Benedicā dīm omni tempore. semp laus eius
more meo. Aut certe omnia que iustus sedm dīm gerit. adorationē ē re
putanda. Quia enim iustus sine intermissione que iusta sunt agit. hoc
sine intermissione iustus orabit. nec umq̄m aborationē cessabit. nisi iustus ē
desistat. Iudex quidā erat in quadā ciuitate. qui dīm non timebat. ē hominē
non reuerebatur. Vidua aut quedā erat in ciuitate illa. ē ueniebat ad eum
dicens. Vindica me de aduersario meo. Et nolebat p multum tempus. Post
hec aut dixit intra se. Etsi dīm non timeo. nec hominē reuereor. tamen quia
molesta est mihi hec uidua. vindicabo illā. ne in nouissimo ueniens suggillet me.
P arabolas dīs aut sedm similitudinē aliqm ponit. sicē de homine qui ha
bebat duos filios. maiorem in agro sibi propinquantē. minorē aut in longin
quo luxuriantem. aut ex ipsa similitudine aliquid probat. uelut est illud.
qd' si fenū ag qd' hodie est. ē eras in clibanum mittitur. dīs sic uestit. q̄mo magis
uos modice fidei. Itaq; illud superius genus his uerbis adiungi potest. sicē illud. ita
ē illud. hoc aut posterius his uerbis. si illud. q̄mo magis illud. aut si illud.
q̄mo minus illud. Si; alicubi obscure. alicubi apte ista ponuntur. Hic ꝗ iniquus
iudex ñ ex similitudine. s; ex dissimilitudine adhibitus ē. non enim ullo m
ille iniquus iudex psonā dī allegorice sustinet. s; tamen q̄ntū dīs qui bonus ē iust
est curet deprecantes se hinc conuici dīs uolunt. qd' nec iniustus homo eos qui illū
assiduis ꝑcibus tundunt. uel ꝑpter tedium deuitandi potest ē tempnere. Nam
hoc ē qd' aut. Ne ueniens suggillet me. Ipsa ū uidua potest habere similitudinē
eccle. qd' desolata uidetur. donec ueniat dīs. qui tamen inseceu etiā nē curā
eius gerit. Aut aut dīs. Audite qd' iudex iniquitatis dicit. Ds aut non faciet
uindictam electorē suorē clamantium ad se die ac nocte. ē patientiā habebit
in illis. Dico uobis. quia cito faciet uindictā illorē. Si quē mouet cur electi dī
se uindicari deprecentur. Qd' etiā in apokalipsi iohis de martirib' dī. cū apertissime
moneamur. ut pro inimicis inimicis ē persecutoribus oremus. intelligendū ē tam
uindictam ē iustorē. ut omnes mali pereant. Pereunt aut duobus modis aut
conuersione ad iusticiam. aut amissa psupplicium potestate. qua nē aduersus
bonos. q̄m diu hoc ipsum bonis ex predit. uel temporalē aliqd' ualent. Quem
finem iusti eum uenire desiderant. q̄m ius p inimicis suis orent. tamen ñ absurde
uindictam desiderare dicuntur. Verumtamen filius hominis ueniens. putas
inueniet fide in terra. Quam uis omps ē dnor semp electos suos ad se clamantes
sic uindicare parat. Indie tamen iudicii qd' timenti corde ē reuenendū cūnde con